

Magyarország Alkotmánybírósága

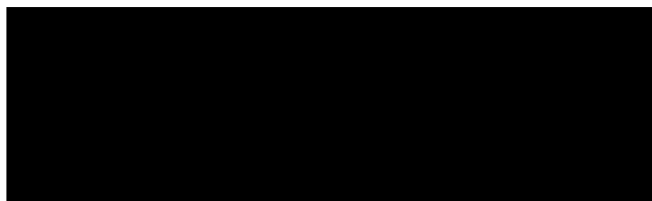
Donáti utca 35-45.

1015 Budapest

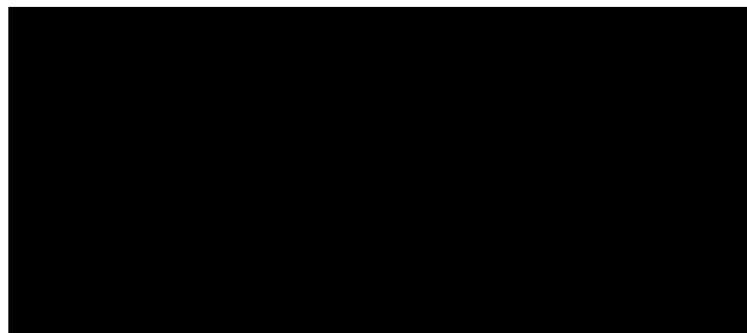
a Váci Járásbíróság (2600 Vác, Budapesti főút 14.)
mint elsőfokon eljáró bíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1837-0/2015
Érkezett:	2015 JUN 18.
Peldány:	3
Melléklet:	3x7 + 4x3 db
Kezelőiroda:	H

ALKOTMÁNYJOGI PANASZA

indítványozóznak

Érk: 2015 JUN 02

Érk. módja: postán - gyűjtőládába
személyesen - fax - elektronikusan

Példány: 3 db

Melléklet: 3x7 + 4x3 db

50 utca / 256/20

a Budapest Környéki Törvényszék mint
másodfokú bíróság 3Pkf.51.905/2014/3. számú
végzésének és az ügyben alkalmazott Cstv.,
Vht.- és Dsz.-rendelkezések alaptörvény-
ellenességének megállapítására

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [REDACTED]
„indítványozó”) kívül jegyzett jogi képviselője útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1837-0/2015
Érkezett:	2015 JÚN 13.
(a továbbiakban: „adós” vagy) indítvány:	3
Kezelőiroda:	H
Melléklet:	5 x 7 + 4 x 3 db

terjeszti elő a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság Váci Járásbíróság 1412-12 Vh.256/2010/95 sz. elsőfokú határozatát helybenhagyó 3Pkf.51.905/2014/3. számú végzésének és az ügyben alkalmazott Cstv.-, Vht.- és Dsz.-rendeletek alaptörvény-ellenességének megállapítására.

A 2011. évi CLI. törvény az Alkotmánybíróságról (továbbiakban Abtv.) 26. § (1) bekezdésben és 27. §-ban rögzített jogunknál fogva indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, B. cikk (1) bekezdésébe, 18. cikk (3) bekezdésébe és 28. cikkébe ütközés miatt – állapítsa meg a fenti végzésekkel elbírált ügyben alkalmazott

- Cstv. (1991. évi II. törvény a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról, 2010.06.30-án hatályos állapot) 11.§ (2) c) pontjának alaptörvény-ellenességét, tekintettel arra, hogy ezen jogszabályhely alapján (a Cstv. 21/C.§-ával, Vht. 52.§ (g) pontjával, 54.§ (1) bek. g) pontjával összefüggésben) a csődegyezséget jóváhagyó jogerős végzés közzétételével (mint szünetelési ok megszűnésével) a végrehajtási eljárás folytatódik tekintet nélkül arra, hogy a csődegyezséget jóváhagyó jogerős végzésben meghatározott teljesítési határidők nem teltek le;
- Vht. (1994. évi LIII. törvény a bírósági végrehajtásról) 254.§ (3) bekezdésének, Dsz. (azaz a 14/1994. (IX.8.) IM rendelet) 3.§-ának, 7.§ (1) bekezdésének, 8.§ (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, tekintettel arra, hogy ezen jogszabályhelyek alapján kialakult uralkodó bírói gyakorlat szerint a végrehajtó munkadíjának az elvégzett eljárási cselekményekhez történő arányosítására nincs jogszabályi lehetőség.

Indítványozzuk, hogy az Abtv. 41.§ (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a kifogásolt jogszabályhelyeket (Cstv. 11.§ (2) c) pontja, Vht. 254.§ (3) bekezdése, Dsz. 3.§-a, 7.§ (1) bekezdése, 8.§ (1) bekezdése) semmisítse meg és tekintettel arra, hogy önmagában ezen jogszabályhelyek megsemmisítése nem vezethet eredményre, úgy az Abtv. 46.§ (1) bekezdése alapján mulasztásos alaptörvény-ellenességre tekintettel hívja fel a mulasztást elkövető szervet feladatának teljesítésére.

Amennyiben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kifogásolt jogszabályhelyeknek van illetve lenne alkotmányos értelmezése is, indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság csak az alaptörvény-ellenes értelmezések alkotmányellenességét állapítsa meg és az Abtv. 46.§ (3) bekezdése szerint állapítsa meg azon alkotmányos követelményeket, amelyeknek a megjelölt jogszabályok alkalmazásának meg kell felelnie.

Indítványozzuk, hogy az Abtv. 43.§ (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a kifogásolt bírói döntés alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és a döntést semmisítse meg.

I. Nyilatkozatok az Abtv. 52.§-a és 30. §-a alapján

- (1) Az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá az indítványozó jogosultságát az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c), d) pontja, az Abtv. 26. § (1) bekezdése, 27. §-a és 46. §-a alapozza meg.

- (2) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő első- és másodfokú bírói döntéseket (a Váci Járásbíróság 1412-12 Vh.256/2010/94 és 95 sz. végzése és a Budapest Környéki Törvényszék azt helybenhagyó 3Pkf.51.905/2014/3. számú végzése; a továbbiakban „**Végzések**”) 1. számú mellékletként csatoljuk.
- (3) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezések:
  - a Cstv. (2010.06.30-i állapot) 11.§ (2) c) pontja, 21/C. §-a,
  - a Vht. 52.§ (g) pontja, 54.§ (1) bek. g) pontja, 254.§ (3) bekezdése;
  - a Dsz. 3.§-a, 7.§ (1) bekezdése, 8.§ (1) bekezdése.
- (4) A jogi képviselő meghatalmazását 2. számú mellékletként csatoljuk.
- (5) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései: B) cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, 18. cikk (3) bekezdés, 28. cikk.
- (6) Az indítványozó az Abtv. 52. § (5) bek. és 57.§ (1a) bekezdése alapján nyilatkozik, hogy személyes adatai nyilvánosságra hozatalához, indítványa közzétételéhez nem járul hozzá.
- (7) A másodfokú Végzésnek az indítványozó képviselőjében eljáró jogi képviselő részére történő kézbesítésének időpontja: 2015.04.01.

II. Indítványozói jogosultság

Abtv. 26.§ (1) bek.

- (8) Az Abtv. 26.§ (1) bek. szerint alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- (9) A Végzések közvetlenül érintik az indítványozót mint a végrehajtási alapügy adósát.
- (10) Az elsőfokú Végzéssel szembeni fellebbezési lehetőségét az indítványozó kimerítette. A végrehajtói díjjegyzékkel kapcsolatban benyújtott kifogás tárgyában a Vht. 9.§ és a Pp. 270.§ (2) bekezdés alapján a felülvizsgálat nem megengedett.
- (11) Az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásával és az Alaptörvényben biztosított jogsérelemmel kapcsolatban lásd a III. és IV. fejezetet.

Abtv. 27.§

- (12) Az Abtv. 27.§-a szerint alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- (13) A végrehajtói díjjegyzékkel kapcsolatban benyújtott kifogás tárgyában hozott bírói döntések általánosságban nem támadhatóak, tekintettel arra, hogy ezek nem az eljárás érdemében hozott és nem is az eljárást befejező döntések. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság több döntésében megengedte a végrehajtás ügyviteli befejezéséhez kapcsolódó díjigény tárgyában a kifogás következtében hozott bírói döntés alkotmányjogi panasszal való támadhatóságát (lásd 3268/2014 (XI.4.) AB végzés). A díjjegyzék kiállítására a jelen esetben amiatt került sor, mert a végrehajtást kérő zálogjogosult bejelentette a részleges teljesítést illetve a tartozás részleges elengedését. Ez pedig a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 33.§ a) pontja szerint a végrehajtási ügy érdemi befejezését jelenti, amikor is a végrehajtó a Dsz. 21.§ (1) bekezdés alapján kiállíthatja a díjjegyzéket. Ennek megfelelően a jelen panasszal támadott másodfokú Végzés a végrehajtó munkadíjára, költségigényére,

behajtási jutalékára és a kamarát illető általános költségátalányra vonatkozó *érdemi* döntés és így az indítványozó álláspontja szerint alkotmányjogi panasszal támadható.

- (14) Az érintettséget, a jogorvoslatok kimerítését és az Alaptörvényben biztosított jogsérelmet illetően lásd a (9)-(11) pontokat.

III. Az alaptörvény-ellenesség indokolása

A Végzések meghozatalának körülményei

- (15) A végrehajtási eljárás az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága kezdeményezésére indult. Az APEH az indítványozó ingatlanaira a végrehajtási jogot 2009.04.24-én jegyeztette be. A [REDACTED] (korábbi nevén: [REDACTED]) mint zálogjogosult 2010.01.28-án terjesztett elő a végrehajtási eljárásba való bekapcsolódás iránti kérelmet. Az engedélyező végzéssel (3. sz. melléklet) szemben a végrehajtható követelés összege kapcsán a zálogjogosult fellebbezett. A fellebbezés elbírálása tekintetében még nem született döntés, amikor 2010.07.21-én a Pest Megyei Bíróság a 4.Cspk.13-10-000006/6 sz. végzésével elrendelte a [REDACTED] csődeljárását. A csődeljárás során a [REDACTED] és a hitelezők egyezséget kötöttek. Az egyezséget a Pest Megyei Bíróság 2011.01.12-én kelt 4.Cspk.13-10-000006/23 sz. végzésével jóváhagyta és a csődeljárást befejezetté nyilvánította (4. sz. melléklet). A csődegyezés alapján az adósnak a zálogjogosult követeléséből csak egy meghatározott részt, 45.704.977 Ft-ot kellett megfizetnie. Ennek az adós határidőben és hiánytalanul eleget is tett, csakúgy, mint a többi csődhitelezővel szembeni, csődegyezésben foglalt kötelezettségének. Erre tekintettel a zálogjogosult követelése a csődegyezés szerint megfizetett összegben a megfizetéskor, ezt meghaladó részében pedig a csődegyezés valamennyi csődhitelezővel szembeni teljesítésekor megszűnt (lásd Kúria Gfv. VII.30.293/2014/4. számú határozata).
- (16) Az adóst a Pest Megyei Bíróság 4.Cspk.13-10-000006/2. sz. végzése alapján már 2010.07.01-től fizetési haladék illette meg. A fizetési haladék időtartama alatt született meg a Pest Megyei Bíróságnak mint másodfokú bíróságnak a zálogjogosult végrehajtási eljárásba bekapcsolódása ügyében a 4.Pkf.24.727/2010/3. számú végzése (5. sz. melléklet). A másodfokú végzésre tekintettel 16. sz. végzésével 2010.11.04-én (azaz még mindig a moratórium időtartama alatt) a Váci Városi Bíróság megszüntette a végrehajtás felfüggesztését, elrendelte a végrehajtás folytatását és megküldte a végrehajtható okiratot a végrehajtónak (lásd elsőfokú Végzés, 2. oldal, lap alja).
- (17) A csődeljárás befejeztével a végrehajtási eljárás folytatását a zálogjogosult nem kérelmezte, mivel a csődegyezésben megállapított összegeket megkapta. A végrehajtási eljárás folytatásának elrendelésére az APEH (NAV) Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága tájékoztatása alapján került sor, azonban nem a csődegyezés be nem tartása, hanem az adóhatóság csődeljárás alá nem eső követelésének nemteljesítése miatt (lásd másodfokú Végzés, 1. oldal vége, 2. oldal eleje).
- (18) A végrehajtó 2011.08.16-án intézkedett a adós tulajdonában álló négy ingatlan végrehajtási joggal történő megterhelése iránt. Más végrehajtási cselekmény foganatosítására a végrehajtó részéről nem került sor.
- (19) A végrehajtó munkadíját, költségigényét, behajtási jutalékát és az általános költségátalányt megállapító 005.V.2522/2010/66. 005.V.2522/2010/67 és 005.V.2522/2010/68 ügyszám alatt hozott intézkedéseivel (6. sz. melléklet) szemben mind az adós, mind a zálogjogosult kifogást nyújtott be, többek között az alábbi indokokra hivatkozva:
- (20) – A Váci Városi Bíróság 16. sz. végzésével a moratórium ideje alatt szüntette meg a végrehajtás felfüggesztését, rendelte el a végrehajtás folytatását, értesítette erről a

végrehajtót és küldte meg neki a bekapcsolódás tárgyában hozott végzéseket. A szünetelés alatt azonban eljárási cselekményeket, különösen a végrehajtás foganatosítása körébe eső cselekményeket (lásd a végrehajtható okirat megküldése a végrehajtónak, melyet a Vht. már a végrehajtás foganatosításának szabályai között tárgyal) nem lehetett volna joghatályosan végezni, így a végrehajtási ügy a végrehajtó előtti szakaszba el sem juthatott volna.

- (21) – Az adós csődeljárása csődegyezséggel zárult, a fizetési kötelezettségei a jogerősen jóváhagyott csődegyezésben meghatározott időpontokban voltak esedékesek. A csődegyezésben foglalt teljesítési határidők eredménytelen lejártaig illetve a csődegyezés teljesítését követően a végrehajtás nem volt folytatható, hiszen hiányzott a végrehajtás alapvető feltétele, a követelés lejátsága.
- (22) – A végrehajtó 2.273.888,- Ft összegű munkadíj, valamint 1.136.944,- Ft költségátalány iránti igénye nem áll arányban az általa elvégzett munkával, holott az arányosítást a Vht. 254.§ (3) bekezdése előírja.
- (23) Az elsőfokú bíróság azon kifogásoknak, miszerint ha a végrehajtó jogosult is volna behajtási jutaléokra, úgy az kizárólag a ténylegesen megtérült követelés mértékéhez viszonyítva illelhetné meg, a bíróság helyt adott, egyebekben azonban a kifogásokat elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság Végzését helybenhagyta. A Végzések szerint egyrészt a csődeljárást befejező végzés közzétételével a Cstv. 21/C.§-a alapján a fizetési haladék megszűnt, így a Cstv. 11.§ (2) bek. c) pont, Vht. 52.§ g) pont és 54.§ (1) bek. g) pontja alapján a végrehajtás törvény alapján folytatódott, másrészt a Vht. 254.§ (3) bekezdése és a Dsz. 8.§-a nem ad lehetőséget a bíróságoknak a végrehajtó munkadíjának és költségigényének az elvégzett munkához való arányosítására.

A Végzések és az azokban hivatkozott jogszabályhelyek alaptörvény-ellenessége

- (24) A Cstv. 11.§ (2) bek. c) pontja, 21/C.§-a, a Vht. 52.§ (g) és 54.§ (1) bek. g) pontja és a Vht. 13.§ (1) bek. c) pontja egymásnak ellentmondó rendelkezései alkalmasak arra, hogy a jogbiztonság követelményével összefüggésben visszásságot és ezen keresztül a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmét okozzák, mivel olyan követelés tekintetében engedik meg végrehajtás folytatását, mely követelés a (teljesítés alatt álló illetve teljesített) csődegyezésre tekintettel már nem érvényesíthető (lásd Kúria Gfv. VII.30.293/2014/4. számú határozata).
- (25) Az indítványozó megjegyzi, hogy a Cstv. időközben az előző pontban foglalt álláspontnak megfelelően módosításra került: a Cstv. 2012.03.01-től beiktatott 21/A.§ (4) bekezdése kifejezetten tartalmazza, hogy a szünetelő végrehajtási eljárások a csődegyezésben foglalt teljesítéséig illetve a csődegyezésben foglalt teljesítési határidő leteltéig szünetelnek, a végrehajtási eljárás folytatását a csődeljárásba bejelentkezett hitelező kérheti az őt a csődegyezés alapján megillető összegre.
- (26) A Dsz. 8.§ (1) bekezdésben foglalt számítási módot alkalmazva a végrehajtó munkadíja (és ezen keresztül költségigénye) bizonyos esetekben az elvégzett munkához és ügy értékéhez viszonyítva aránytalanul magas lehet. Az alapvető jogok biztosa több jelentésében is kifejtette, hogy a végrehajtó díjának és költségeinek az ügy értékéhez viszonyított aránytalansága önmagában alkalmas arra, hogy a jogbiztonság és az annak részét képező tisztességes eljárás alkotmányos követelményével összefüggésben visszásságot okozzon. Egyben mindannyiszor felkérte az illetékes minisztert, hogy vizsgálja felül a Dsz. teljes díjrendszerét – mindeddig eredménytelenül (AJB-2010/2013 sz. ügyben tett jelentés, AJB-1876/2011 sz. ügyben tett jelentés, AJB-4756/2012 sz. ügyben tett jelentés).
- (27) A Dsz. 3.§-a, 7.§ (1) bekezdése és 8.§ (1) bekezdése továbbá az indítványozó álláspontja szerint ellentétes a Vht. 254.§ (3) bekezdésével. A Vht. 254.§ (3) bekezdés szerint a munkadíj a végrehajtási ügyértékhez vagy az eljárásra fordított időhöz, továbbá az elvégzett eljárási

cselekményekhez igazodik. A Dsz. alapján a munkadíj vagy az ügyérték vagy az eljárásra fordított idő alapján kerül megállapításra, a Dsz. arányosításról nem rendelkezik. Bár van olyan bírósági döntés (lásd BDT2010.2190), amely a Vht. 254.§ (3) bekezdésére támaszkodva kimondja, hogy akár az ügyérték, akár az eljárásra fordított idő alapján kerül megállapításra a munkadíj, mindkét esetben szükséges annak az elvégzett eljárási cselekményekhez történő hozzáigazítása, azonban a többségi bírói gyakorlat (és a Végzések szerint is) a jogszabály nem ad lehetőséget az arányosításra.

- (28) Amennyiben a Vht. és a Dsz. hivatkozott rendelkezései ellentétben állnak egymással, úgy az alkotmányellenesség a jogbiztonság és ezen keresztül a tisztességes eljáráshoz való jog normakollízió által előidézett sérelmére tekintettel állapítható meg. Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése alapján viszont a miniszeri rendelet nem lehet törvénnyel ellentétes.
- (29) Amennyiben a jogszabályok hierarchiájára tekintettel normakollízió nem állapítható meg, úgy a jogbiztonság azáltal sérül, hogy a hivatkozott jogszabályhelyek nem felelnek meg a normavilágosság követelményének: az ellentétes bírósági gyakorlatból is következőleg a Vht. 254.§ (3) bekezdése nem világos, nem egyértelmű, a jogalkalmazó számára nem felismerhető a normatartalma illetve eltérő értelmezésre ad módot. Ennek következtében a norma hatását tekintve kiszámíthatatlan, előre nem látható helyzetet teremt a címzettek számára.
- (30) Az indítványozó megjegyzi, hogy az eljáró bíróságoknak az Alaptörvény 28. cikke alapján a kérdéses jogszabályhelyek értelmezésekor azt kellett volna feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak, azaz ezen alaptörvényi rendelkezés alkalmazásával az indítványozó álláspontja szerint születhetett volna az Alaptörvénynek megfelelő döntés.

IV. Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme

- (31) A hivatkozott jogszabályhelyek alkalmazása folytán az indítványozó tisztességes bírói eljáráshoz fűződő alaptörvényi joga sérült. A tisztességes eljáráshoz fűződő jog fakad egyrészt a jogállamiság elvét kimondó alaptörvényi rendelkezésből (B. cikk (1) bek.), másrészt a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből is. Ez utóbbi cikk ugyan csak peres eljárásokra utal, azonban a tisztességes eljáráshoz fűződő jognak ugyanúgy érvényesülnie kell nemperes eljárásokban, mint a perekben és (a XXIV. cikk (1) bekezdése alapján) a hatósági eljárásokban.

Budapest, 2015. május 31.

Tisztelettel:

indítványozó

Mellékletek

1. sz. melléklet: Végzések
2. sz. melléklet: meghatalmazás
3. sz. melléklet: bekapcsolódást engedélyező elsőfokú végzés
4. sz. melléklet: csődegyezséget jóváhagyó végzés
5. sz. melléklet: bekapcsolódást engedélyező másodfokú végzés
6. sz. melléklet: a végrehajtó munkadíjat, költségigényt, behajtási jutalékot és általános költségátalányt megállapító intézkedései